

תת"ע 6161/03/14 - מדינת ישראל נגד רוני אסולין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6161-03-14 מדינת ישראל נ' אסולין
בפני כב' השופט גיל קרזבום

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רוני אסולין

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים את החצייה בבטחה בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום ביום 14.03.14 שעה 13:12 נהג הנאשם ברכב פרטי ברח' משה שרת בן צבי בקרית חיים, ובהתקרבותו למעבר חצייה לא אפשר להולך רגל שחצה את מעבר החצייה להשלים את החצייה בבטחה.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, לטענתו הולך הרגל (ביניהם קיימת היכרות מוקדמת), סימן לו לעבור ועל כן המשיך בנסיעתו.

ראיות המאשימה

עד התביעה, רס"מ קאסם סובח

3. השוטר אשר ערך את הדו"ח ת/1 והסקיצה ת/2 ואישר תוכנם כמפורט בעובדות כתב האישום. בחקירתו הנגדית נשאל לכיוון נסיעתו והשיב: "אני מכיוון מערב למזרח, ואתה ממזרח למערב. שני היינו על רחוב בן צבי.

האחד מול השני. (עמ' 2 שורה 28 לפרוטוקול). לטענה לפיה לא יכול היה להבחין בנאשם מפאת קיומם של רכבים אשר הפרידו ביניהם השיב: **"לא היו רכבים בינינו. אני ראיתי את העבירה במרחק של 7 עד 8 מטרים ואני אומר לך שלא היו רכבים בינינו."** (עמ' 3 שורות 4-5 לפרוטוקול). אישר כי עצר את הנאשם במרחק ניכר ממקום ביצוע העבירה, אך שמר עמו על קשר עין רצוף. לטענת הנאשם לפיה הולך הרגל תומך בגרסת הנאשם השיב: **"אני אומר את דעתי האישית. אסור לתת לנאשם או לכל אזרח לעשות צחוק וזלזול בחוק. הולך הרגל שאתה אומר שהוא הולך הרגל והוא בכלל לא שייך לאירוע על פי מיטב זיכרוני. הולך הרגל היה אדם מבוגר, מזוקן ולדעתי גם דתי."** (עמ' 4 שורות 7-9 לפרוטוקול).

ראיות ההגנה

גרסת הנאשם

4. בבית המשפט העיד הנאשם: **"... אני נהגתי עם הרכב מסוג "מרצדס" ומאחורה ישב הילד שלי, התינוקת ואשתי. נסעתי ברכב והחבר שלי שעבר במעבר החצייה, והוא גם זיהה אותי והוא גם סימן לי לעבור. אני גם לא יכול לנסוע מהר כי יש לי תינוקת ברכב, והרכב שלי גם נוסע לאט הרבה שנים. הולך הרגל עמד כשהשוטר סימן לי לעצור בקצה של מעבר החצייה. אני זוכר מה הולך הרגל לבש. הוא היה לבד. הוא סימן לי עם יד ימין שלו שאני אעבור. הייתי בנסיעה. לא עצרתי. עשיתי לו שלום עם היד. האטתי ולא עצרתי עצירה והוא סימן לי להמשיך והמשכתי לנסוע. לא פתחתי את החלון ולא דיברתי אתו. הוא לא התחיל לחצות. הוא עמד בקצה של מעבר החצייה. הוא לא החל לחצות. אפילו לא שם רגל. הוא רק עמד בקצה המדרכה ולא החל בחצייה..."** (עמ' 4 שורה 26- עמ' 5 שורה 1 לפרוטוקול).

לטענה לפיה השוטר תיאר הולך רגל דתי השיב: **"אני לא יודע איך הוא אומר דברים כאלה. הוא עצר אותי ממרחק כזה ענק. לא הייתי אדם חרדי. שום דבר כזה."** (עמ' 5 שורות 9-10 לפרוטוקול). נשאל מה החזיק הולך הרגל בידיו והשיב: **"אולי החזיק שקית ביד. אני לא זוכר. הוא דיבר בטלפון. (הנאשם מחזיק את הטלפון, עושה תנועה של החזקת טלפון בסמוך לאוזן שמאל)."** (עמ' 5 שורות 12-13 לפרוטוקול). נשאל כיצד הולך הרגל סימן לו לעבור כאשר בידו האחת שקית ובשנייה טלפון והשיב: **"יכול להיות שעם השקית ביחד..."** "כל מה שהשוטר אומר אינו נכון. אני גם לא זוכר בוודאות אם הייתה לו שקית ביחד. אני לא זוכר. אני משער." (עמ' 5 שורות 15-18 לפרוטוקול).

עד הגנה, מר אילן גוזלן

5. הולך הרגל אשר לטענת הנאשם סימן לו לעבור. בבית המשפט העיד: **"אני זוכר שהנאשם עבר. אני עמדתי ליד מעבר החצייה, לא התכוונתי לעבוד. הייתי עם הנייד ביד ואישרתי לו להמשיך לנסוע. אני מכיר אותו פחות או יותר ושחררתי אותו עם הסימון ביד שמאל שלא יתעכב. זה היה בשעות הצהריים. אני זוכר באיזה יום או באיזה חודש. אני זוכר שזה היה יום רגיל."** (עמ' 5 שורות 23-26 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית לא זכר באיזה חודש בשנה מדובר אך זכר כי מדובר בשנת 2014. לגבי כיוון החצייה העיד: "ממול הקיוסק, משה שרת, לחצות לכיוון הים, אם אני מסתכל על זה כך. " (עמ' 6 שורה 4 לפרוטוקול). התבקש לתאר את מעבר החצייה והעיד: "זה מעבר חצייה מצד לצד עם שני קטעים ואח"כ כיכר... יש באמצע מין מדרכה כזו באמצע ואז מתחיל עוד מעבר חצייה." (עמ' 6 שורות 8-10 לפרוטוקול). לשאלה האם החל לחצות השיב: "לא התחלתי בכלל. אני סימנתי לו עם היד להמשיך. הייתי עוד בנייד ולא רציתי לחצות." (עמ' 6 שורה 12 לפרוטוקול). נשאל מתי ידע לראשונה על האירוע והשיב: "מיד אחרי זה הוא סיפר לי שקרה ככה וככה ואני מכיר אותו, שאחרי שכבר הלכתי, הסתבר שהוא נעצר על ידי שוטר ולא ידעתי מה קרה." (עמ' 6 שורות 14-15 לפרוטוקול). לא זכר מה לבש באותו היום ולשאלה מה החזיק השיב: "נייד שלי ותעודת זהות שלי בכיס." (עמ' 6 שורה 21 לפרוטוקול).

עדת הגנה, אשתו של הנאשם גב' רונית אסולין

6. אשת הנאשם. בבית המשפט העידה: "אני הייתי ברכב מאחורה. אני והבן שלי והתינוקת. ישבנו מאחורה. הבחור, אילן, לא היה בכלל ליד מ החצייה. הוא דיבר בטלפון שלו, ובכלל לא רצה לעבור. הוא סימן לבעלי לעבור עם הרכב. אילן היה עובד פעם בהובלות. יש לו נגריה. לא מעבר לזה." (עמ' 6 שורות 24-26 לפרוטוקול). בחקירתה הנגדית העידה כי ישבה מאחור עם בנה מאחור. נשאלה לגבי הולך הרגל והשיבה: "הוא עשה לי שלום והוא דיבר בטלפון, והוא סימן לבעלי לעבור, אז עברנו." (עמ' 7 שורה 4 לפרוטוקול). עוד העידה כי הבחינה כי הולך הרגל מחזיק בידו בטלפון ולא בדברים נוספים.

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את העדים, עיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האיטום לא הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

8. בבית המשפט עמד השוטר רושם הדו"ח על גרסתו כפי שנרשמה במעמד מתן הדו"ח ולא מצאתי בעדותו כל סתירות.

עם זאת, מצאתי חוסר התאמה מסוימת בין הנסיבות כפי שנרשמו בדו"ח ת/1 לסקיצה ת/2. בסקיצה מיקם השוטר את הולך הרגל מספר מטרים אחרי מעבר החצייה בכיוון נסיעת הנאשם בעוד שבנסיבות האירוע נרשם כי הולך הרגל חצה על גבי מעבר החצייה.

9. עדותו של הנאשם עשתה עלי ברובה המכריע רושם אמין. גרסתו לפיה הכיר את הולך הרגל אשר סימן לו להמשיך בנסיעה לא נסתרה בשום שלב.

יודגש, כי לא מדובר בגרסה כבושה, אלא בגרסה אותה העלה הנאשם כבר במעמד קבלת הדו"ח שאז אמר את הדברים הבאים: "1. הוא סימן לי ביד לנסוע 2. אני רוצה בימ"ש לא אזהרה כיוון שאני לא עברתי שום עבירה 3. אני חולה כרוני 4. אני מכיר את הולך הרגל אישית." (ההדגשות שלי ג.ק.).

בהקשר זה אני מתקשה להאמין כי הנאשם המציא גרסה מפורטת זו על אתר.

10. הנאשם זימן לעדות גם את הולך הרגל מר אילן גוזלן אשר תמך בגרסת הנאשם והעיד כי הוא זה שעמד על המדרכה לפני מעבר החצייה וסימן בידו לנאשם לעבור. בנוסף העד תיאר את המקום בצורה מפורטת ועדותו לא נסתרה.

ער אני לעדותו של השוטר לפיה מר גוזלן אינו תואם את תיאור של הולך הרגל אשר היה לטענתו אדם מבוגר, מזוקן ודתי, אך אין בדעתי לתת לעדותו זו משקל של ממש, זאת לאור העובדה שבנסיבות האירוע כפי שנרשמו על ידו בת/1 השוטר לא תיאר את הולך הרגל כאדם מבוגר, מזוקן ודתי וספק בעיני אם ניתן להסתמך על פרטים אלו 4 חודשים לאחר האירוע מבלי שנרשמו.

בנוסף טענה המאשימה כי הולך הרגל תואר על ידי השוטר כמי שהחזיק שקיות בידיו, עובדה אשר אינה מתיישבת עם גרסתו של מר גוזלן לפיה לא החזיק בשקיות ומכאן שלא מדובר באותו אדם. אמנם מדובר בסתירה הנוגעת לזהות הולך הרגל, אך אין בה כדי לכרסם באופן מהותי בגרסת הנאשם ועדי ההגנה שבחלקה המכריע לא נסתרה.

11. להגנת הנאשם העידה גם אשתו הגב' רונית אסולין אשר נכחה ברכב ותמכה בגרסת הנאשם. עדותה לא נסתרה בשום שלב והיא מתיישבת עם גרסת הנאשם ועד ההגנה.

12. כמפורט לעיל גם גרסת השוטר לא היתה נקייה מספקות, מהטעם שפעם אחת מיקם את הולך הרגל על מעבר החצייה (ת/1) ובסקיצה מיקם אותו מספר מטרים אחרי מעבר החצייה (ת/2).

13. בנסיבות אלו לא מצאתי לנכון להעדיף את גרסתו של עד התביעה על פני גרסת הנאשם ועדי ההגנה ובהתאם אני קובע כי עובדות כתב האישום לא הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לאור כל האמור לעיל אני מחליט לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו וזאת מחמת הספק.

הדין הקבוע להכרעת דין לתאריך 1.9.14 מבוטל בזאת.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ד , 20 יולי 2014, במעמד הצדדים